

[திரு. கே. ஏ. கிருஷ்ணசாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

மாகக் கொண்டு ஒரு முந்திரி வாரியம் அமைக்க செயற் குறிப்பு ஒன்றை தமிழ்நாடு அரசு மத்திய அரசுக்கு அனுப்பி அது மத்திய அரசின் ஆய்வில் இருக்கிறது”.

என்பதற்குப் பதிலாக, கீழ்க்கண்ட திருத்திய பதிலை அளிக்க விரும்புகிறேன்.

“மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் சொன்னது போல் முந்திரி தொழில் வளர்ச்சி, முந்திரி ஏற்றுமதி இவைகளை நோக்கமாகக் கொண்டு, ஒரு முந்திரி வாரியம் அமைக்கும் செயற் குறிப்பு மத்திய அரசின் ஆய்வில் உள்ளது. இச்செயற் குறிப்பின் மீது இம்மாதிரி அரசின் கருத்துக்களை மைய அரசுக்குத் தெரிவிக்கப் பட்டுள்ளது”.

5. கவன ஈர்ப்புகள்.

(அ) வருமான அடிப்படையில் ரேஷன் கார்டுகளுக்கு சர்க்கரை வழங்கல்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் சோ. அழகர்சாமி, இரா. கருப்பையா, சூ. புருஷோத்தமன், அ. ரகுமான் கான் ஆகியோர் ஒரே போருள் குறித்து கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருவார்.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, “வருமான அடிப்படையில் ரேஷன் கார்டுதாரர்களுக்கு சர்க்கரை வழங்கப்படுவது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு நிதி அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்;

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அறிக்கை.

1979ஆம் ஆண்டு டிசம்பர் திங்கள் 17ஆம் நாள் முதல் மத்திய அரசு லெவி சர்க்கரை முறையை செயற் படுத்தியது. நாட்டிலுள்ள சர்க்கரை ஆலைகளின் மொத்த உற்பத்தியில் 65 சதவிகிதம் மாநிலங்களிடையே லெவி சர்க்கரையாக மத்திய அரசால் விநியோகிக்கப்படுகிறது. தமிழகத்திற்கு மாதந்தோறும் ஏறத்தாழ 19,790 டன்கள் லெவி சர்க்கரை ஒதுக்கீடாக செய்யப் படுகிறது.

2. இச்சர்க்கரை 1981ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 1ஆம் நாளுக்கு முன்னர் குடும்ப அட்டை ஒன்றுக்கு, மாதம் ஒன்றுக்கு, சென்னை நகரம் அதனைச் சார்ந்த புறநகர்ப் பகுதி மற்றும் மாவட்ட தலைநகர் ஆகியவற்றில், 5 கிலோ சர்க்கரை வீதமும், மற்ற நகராட்சிகள் மாவட்ட தலைநகர்களின் புறநகர்ப்பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 3 கிலோ சர்க்கரை வீதமும் ; நகர பஞ்சாயத்துக் கள், கிராமப்புற பகுதிகள் ஆகியவற்றில் 1 கிலோ சர்க்கரை வீதமும் வழங்கப்பட்டு வந்தது.

3. நம் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 1.05 கோடி குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. இவற்றில் கிராமப்புற பகுதிகளிலும், நகரிய பஞ்சாயத்து பகுதிகளிலும் மட்டும் ஏறத்தாழ 77 இலட்சம் குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப் புற பகுதிகளில் மாதம் ஒன்றுக்கு வழங்கப்படும் ஒரு கிலோ சர்க்கரை மிக குறைவாக உள்ளதென்றும், நகரப் பகுதிகளில் வழங்கப்படுவதைப் போலவே ஒரே சீரான விகிதத்தில் கிராமப் புறங்களிலும் வழங்க வேண்டும் என்றும் பலமான கோரிக்கைகள் வந்தன. ஏறத்தாழ 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகள் கிராமப் பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டுள்ள காரணத்தால் இந்த பகுதிகளில் வழங்கப்பட்டு வந்த 1 கிலோசர்க்கரையை 2 கிலோவாக உயர்த்தி னால்கூட கூடுதலாக நமக்கு 7,700 டன் லெவி சர்க்கரை தேவைப் படும். மத்திய அரசு நம்முடைய மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கீடு செய்யும் லெவி சர்க்கரையின் அளவை அதிகரிப்பதற்கான வாய்ப்புகள் சிறிதும் இல்லை. இந்நிலையில் பல்வேறு மாற்றங்களையும் ஆலோசித்து இறுதியில் மேலே குறிப்பிட்டவாறு வநியோகம் செய்ய

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

முடிவு செய்யப்பட்டது. ஆனால் கிராமப்பகுதிகளில் உள்ளவர்களுக்கு மிகவும் குறைவாக சர்க்கரை கிடைக்கிறது என்ற முறையீடு பரவலாக இருந்துவந்தது. கிராமப்பகுதிகளிலும், நகரியம், பஞ்சாயத்துப் பகுதிகளிலும் 1 கிலோ சர்க்கரை பெற்று வந்தோர்க்கு மலும் 1 கிலோ அதிகப்படுத்தி இரண்டு கிலோ என வழங்க முற்பட்டால் கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு சுமார் 7,700 டன்கள் ஆகும் என முன்னால் கூறப்பட்டுள்ளது. அரை கிலோ அளவு சர்க்கரையை கூட்டித்தருவது என்றால்கூட கூடுதலாகத் தேவைப்படும் சர்க்கரையின் அளவு மாதம் ஒன்றுக்கு 3,850 டன்கள். தற்போது உள்ள சர்க்கரை தட்டுப்பாடு நிலைமையில், மைய அரசிடமிருந்து கூடுதல் ஒதுக்கீடு எதையும் எதிர் பார்க்க முடியாது. தற்போது நம் மாநிலத்துக்கு ஒதுக்கீடாக கிடைத்துவரும் 19,790 டன்கள் சர்க்கரையில் எல்லா தரப்பினரையும் திருப்திப்படுத்தும் வகையில், சர்க்கரை விநியோகத்தை நிர்ணயிப்பதென்பது கடினமானதாகும். இருப்பினும் வருவாய் அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் அமையலாம் என பரவலாக கோரிக்கை எழுப்பப்பட்டு வந்தாலும், அம்முறை ஓரளவுக்கு எல்லோருக்கும் திருப்தியளிக்கும் என்பதாலும், நகர்ப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும், கிராமப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்பட்ட சர்க்கரையின் அளவுக்கும் இடையே இருந்தமிடப்பெரிய ஏற்றத்தாழ்வு ஓரளவுக்கு குறைக்கப்படும் என்பதாலும், 1-3-81 முதல் குடும்ப அட்டைதாரர்களுக்கு வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரை விநியோகம் செய்யலாம் என நன்கு ஆய்ந்த பிறகே அரசு முடிவு எடுத்தது.

4. மேற்கண்ட முடிவின்படி நகர்ப்புறத்தில், ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு, ஒரு மாதத்திற்கு, மாத வருமானம் ரூ. 1,000-ம் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 5 கிலோ சர்க்கரையும்; ரூபாய் 500 முதல் ரூபாய் 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும்; ரூபாய் 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்படுகின்றது. கிராமப் பகுதிகளில் அட்டை ஒன்றுக்கு மாதம் ஒன்றுக்கு மாத வருமானம் ரூபாய் 1,000-மும் அதற்கு மேலும் உள்ளோர்க்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும், ரூபாய் 500 முதல் ரூபாய் 999 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு

1981 ஏப்ரல் 6]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

2 கிலோ சர்க்கரையும், ரூபாய் 499 வரை மாத வருமானம் உள்ளோர்க்கு 1 கிலோ சர்க்கரையும் வழங்கப்படுகிறது. இப்படியான முறையினால் கிராமத்தில் உள்ளோர்க்கு விநியோகிக்கும் சர்க்கரையின் அளவு கணிசமாக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

5. சர்க்கரை தட்டுப்பாடு இருக்கும் வரை எந்த விதக் கட்டுப்பாடு முறையைப் பின்பற்றினாலும் ஒரு சில புகார்களுக்கு இடம் ஏற்படத்தான் செய்யும். குடும்பத்தினர் எண்ணிக்கையின் அடிப்படையிலும் நுகர்வோர் வாழும் பகுதிகளின் அடிப்படையிலும், சர்க்கரை விநியோக முறையை நம்மாநிலத்தில் முன்பு நடத்திப் பார்த்தோம். அப்போதும் சிலர் அதிருப்தி தெரிவித்தார்கள். அந்த அனுபவங்களைக் கருத்தில் கொண்டும், நகர்ப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் சர்க்கரையின் அளவுக்கும், கிராமப்புற மக்களுக்கு அளிக்கப்படும் சர்க்கரையின் அளவுக்கும் இடையே உள்ள மிகப் பெரிய ஏற்றத் தாழ்வை ஓரளவு குறைப்பது நியாயமானது மட்டுமல்ல, அளவியமானதுமாகும் என்று கருதியதால், வருமான அடிப்படையில் சர்க்கரையை விநியோகிக்கும் முறை மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு விநியோக முறையை சீர்படுத்துவதில் எந்த மாற்றமும் முழு மன நிறைவை அளிக்காது என்பதையும் தங்களுக்குக் கிடைத்து வந்த சர்க்கரையின் அளவு குறைந்து விட்டதை நகர்ப்புற மக்கள் வரவேற்கமாட்டார்கள் என்பதையும், அரசு உணர்ந்தேதான் செயல்பட்டது. மைய அரசிடமிருந்து கூடுதல் அளவு சர்க்கரை ஒதுக்கீடு கிடைக்கும் வரை இந்த நிலை நீடிப்பதைத் தவிர வேறு வழியில்லை.

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஏற்கனவே சர்க்கரை விநியோகத்தில் ஏகப்பட்ட அதிருப்தி ஏற்பட்டுள்ளது. ஜினதா கவர்ன்மெண்ட் இருக்கிற நேரத்திலே அத்தனை பேருக்கும் ஒரே மாதிரியாக, வீட்டிலே உள்ள நபர்களுக்கு, எண்ணிக்கை அடிப்படையிலே ஒரு ஆளுக்கு 450 கிராம் என்ற அடிப்படையில் விநியோகம் செய்யப்பட்டது. ஓரளவுக்கு அது எல்லோருக்கும் திருப்தியாக இருந்தது. இப்பொழுது நகரத்தில் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும், கிராமங்களில் பஞ்சாயத்திலே வசிக்கிறவர்களுக்கு 1 கிலோ என்ற முறையிலே ஒரு மாற்றம் கொண்டு வந்து அதிலே ஒரு அதிருப்தி நாட்டிலே உள்ளது. இப்போது என்னவென்று சொன்னால் வருமானத்தின் அடிப்படையிலே, ஆயிரத்திற்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும், 500-க்கு மேல் இருப்பவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும், அதற்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஒருகிலோ என்றும் இப்படி மாற்றம் கொண்டு வரப்பட்டதின் காரணமாக பழைய கார்டு வைத்

[திரு. கோ. அழகர்சாமி]

[1981 ஏப்ரல் 6]

திருப்பவர்கள் எல்லாம் வருமானத்தை யாரிடம் சென்று மாற்றி வாங்குவது என்று தெரியவில்லை. வருமானத்தை எந்த கணக்கு வைத்து, எப்படி கொடுக்கிறது என்று தெரியவில்லை. கிராமத்தில் உள்ளவர்களுக்கு என்ன கணக்கு வைத்து கொடுக்க முடியும். ஒரு வருடம் வருமானம் வரும், இன்னொரு வருடம் வருமானம் வராது. உத்தியோகம் பார்க்கிறவர்கள், சம்பளம் பெறுகிறவர்கள் இப்படிப்பட்டவர்கள் இவ்வளவு வருமானம் என்று கொடுத்து விடுவார்கள். ஆகவே வருமானம் எவ்வளவு என்ற கணக்குக் கொடுக்க முடியாத வியாபாரிகளும் மற்றவர்களும் வருமானக் கணக்கைக் கொடுத்து சக்கரையை வாங்கமுடியாத நிலைமை இருக்கிறது. அவர்களுக்கு வழங்கப்படுவதிலே குழப்பம் ஏற்படுகிறது. வருமானத்தின் அடிப்படையிலே என்று சொல்கிறபோது நகரத்திலே அது ஒரு மாதிரியும், கிராமத்திலே அது ஒருமாதிரியும் இருக்கிறது. வருமானம் அதிகமாக உள்ளவர்கள் அதிக விலைகொடுத்து வாங்கிக் கொள்ள முடியும். இம்மாதிரி குழப்படியான நிலைமை உள்ளதால் ஒரேமாதிரியாக கொடுக்கக்கூடிய முறையிலே வியோகம் செய்ய அரசு முன் வருமா? வசதியுள்ளவர்கள் அதிகம் வேண்டுமானால் மீதியை கள்ள மார்க்கட்டிலே வாங்கிக்கொள்ளட்டும், ஆகவே அந்த அடிப்படையிலே ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, ஒரேமாதிரியான நியாயத்தின் அடிப்படையிலே கொடுக்கப்பட வேண்டுமென்ற முறையிலேதான் முடிவு எடுக்கப்பட்டது. சென்னை நகரத்திலேயும், சென்னையைச் சுற்றியுள்ள புறநகர்ப் பகுதிகளிலேயும் வசதி படைத்தவர்களுக்கும் நடுத்தர மக்களுக்கும் சாதாரண மக்களுக்கும் சர்க்கரை பயன்படுத்தாத குடிசை வாழ் மக்களுக்கும் 5 கிலோ சர்க்கரை என்று வைக்கப்பட்டிருந்தது. மாவட்டத் தலைநகர்களில் புறநகர்ப் பகுதிகளிலேயும் யாராக இருந்தாலும் 3 கிலோ என்று இருந்தது. டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலேயும் சிற்றூர் பஞ்சாயத்துகளிலேயும் ஒரு கிலோ என்று இருந்தது. அங்கே உள்ளவர்கள் ஒரு கிலோவை வைத்துக்கொண்டு என்ன செய்வது என்றும் டவுன் பஞ்சாயத்துகளிலே இருக்கிறவர்களும், தஞ்சை, திருச்சி போன்ற பெருநகர்களிலே, நகராட்சிகளிலே இருக்கிறவர்கள் 3 கிலோ எங்களுக்குப் போதாது என்றும் தெரிவித்த குறைபாட்டின் அடிப்படையிலேயும், வேறு பல மாநிலங்களிலே உள்ள முறைகளின் அடிப்படையிலேயும் வருமானத்தின் அடிப்படையிலேயும் வைத்தோம். அதிகமான அளவுக்கு சர்க்கரை கிடைக்குமானால் 5 கிலோவோடு விட்டு விடலாம். இன்றைக்கிருக்கிற நிலைமைகள் என்னவென்றால்

1981 ஏப்ரல் 6]

டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்

5 கிலோ வாங்குகிறவர்கள் சாதாரண மக்கள் பயன்படுத்தாத மக்கள் ஒட்டட்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் அதை கள்ளச்சந்தையிலே விற்று காசு சம்பாதிக்கிற நிலைமை எல்லாம் இருக்கிறது என்று சொன்னார்கள். நமக்கு 19,790 டன் தான் ஒதுக்கிவருகிறார்கள். எவ்வளவு கேட்டும் கூடுதலாக ஒதுக்குகிற நிலைமை இல்லை. ஆகவேதான் ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்டு வருமானம் வாங்குகிறவர்களுக்கு 5 கிலோ என்றும் 500 ரூபாய் முதல் 999 ரூபாய் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு 3 கிலோ என்றும் 500 ரூபாய்க்கு கீழே உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ என்றும் சென்னையிலே ஆக்கியிருக்கிறோம். அதிலே மிச்சப்படுகிற சர்க்கரையை எடுத்து வேறு எந்த வகையிலும் பயன்படுத்துவது இல்லை. கிராமப் புறங்களிலேயும் வெளியில் கேட்பவர்களுக்குப் பயன்படுத்துகிற அளவுக்கு ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேற்பட்ட வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 3 கிலோ சர்க்கரையும் அதற்குக் குறைவாக 500 ரூபாய் முதல் 999 ரூபாய் வரையில் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ சர்க்கரையும் 500 ரூபாய்க்கு கீழே வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 1 கிலோ சர்க்கரையும் கொடுக்கிறோம். 19,790 டன்னையும் அவ்வாறு பகிர்ந்து அளிக்கிற முறையினை நாம் மேற்கொண்டிருக்கிறோம். ஆகவே மேற்கொண்டு சர்க்கரை கிடைக்கிற நிலைமை ஏற்பட்டால் கூடுதலாக்கலாம். ஒவ்வொரு குடும்ப அட்டையிலும் வருமானத்தைக் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள். அந்த வருமானத்தைத் திருத்திக் கொள்வதற்கு வாய்ப்புத் தந்திருக்கிறோம். குடும்ப அட்டையிலே 4, 5 பேர்களுக்கும் சேர்த்து 1000 ரூபாய் வருமானம் என்று கொடுத்தால் அந்த அடிப்படையிலே 5 கிலோ வழங்கலாம் என்று உத்திரவு போடப்பட்டிருக்கிறது. சீரான முறையை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்று தான் இந்தத் திட்டம் கொண்டுவரப் பட்டிருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்து கொள்கிறேன்.

திரு. இரா. கருப்பையா : தலைவர் அவர்களே, அமைச்சர் அவர்கள் வைத்திருக்கிற விவர அறிக்கையிலே நம் மாநிலம் முழுவதும் ஏறக்குறைய 1 கோடியே 50 ஆயிரம் குடும்பங்களுக்கு குடும்ப அட்டைகள் வழங்கப்பட்டுள்ளன என்று கூறப்பட்டுள்ளது. அவற்றில் கிராமப் பகுதிகளிலேயும் நகரியப் பஞ்சாயத்துப் பகுதியிலேயும் 77 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளும், நகரப் புறங்களிலே 28 லட்சம் குடும்ப அட்டைகளும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. கிராமப்புறங்களிலே வழங்கப்படுகிற சர்க்கரையின் அளவு 7,700 டன் தான், அதாவது 77 லட்சம் அட்டைகளுக்கு 7,700 டன் தான், ஆனால் நகரப் புறங்களிலே 28 லட்சம் அட்டைகளுக்கு வழங்கக்கூடிய சர்க்கரையின் அளவு 12,090 டன் ஆகும். இந்தப் பாரபட்சத்தை அடிப்படையிலே போக்க வேண்டுமென்றுதான் இப்படிப்பட்ட மாற்றங்கள் செய்யப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லப் படுகிறபோது கிராமப் புறங்களிலே உள்ளவர்களுக்கு 3, 2, 1 கிலோ என்றும் நகரப்

[திரு. இரா. கருப்பையா]

[1981 ஏப்ரல் 6]

புறங்களிலே 5, 3, 2 என்றும் மாற்றம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இதன் விளைவு எனக்குக் கிடைத்திருக்கிற தகவல்படி ஏற்கனவே கிராமப்புறங்களிலே எந்த அளவு ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டதோ அதற்கு பாதி அளவுக்குத்தான் சர்க்கரை ஒதுக்கீடு செய்யப்பட வேண்டிய நிலைமை இருக்கிறது என்பதுதான். சர்க்கரை அங்கே அதிகமாக மிஞ்சுகிறது என்ற நிலைமை ஏற்படுகிறது. இதைத் தவிர்க்கக்கூடிய முறையிலே அரசாங்கம் ஒரே சீரான முறையை கையாள்கிற முறையிலேயும் அதிகமான வருமானம் உள்ளவர்கள் அதிகப் பணம் கொடுத்து சர்க்கரை வாங்கக்கூடிய சக்தி வாய்ந்தவர்கள் என்பதால் நபர்கள் அடிப்படையிலே சர்க்கரையை விநியோகம் செய்யக்கூடிய முறையிலே நடவடிக்கை எடுப்பார்களா என்பதை அறியவிரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

இரண்டாவதாக, எது எது நகர்ப்புறம், எது எது கிராமப் புறங்கள் நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் என்பது நகர்ப்புறத்தில் அடங்குமா, அடங்காதா நகரப் பஞ்சாயத்துக்கள் நகர்புறத்தில் அடங்கும் என்ற முறையில் அரசாங்கம் ஏற்பாடு செய்யுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, ஏற்கனவே எல்லோருக்குமே 5 கிலோ கொடுக்கப்பட்டது. ஆனால் இப்பொழுது 1,000 ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ கொடுக்கப்படுகிறது. 500 ரூபாய் முதல் 999 ரூபாய் வரை மாத வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு இரண்டு கிலோவை இப்பொழுது எடுத்து விட்டோம். 500 ரூபாய்க்குக் கீழே உள்ளவர்களுக்கு ஏற்கனவே 5 கிலோ கொடுக்கப்பட்டதிலிருந்து 3 கிலோவை எடுத்து விட்டோம். அந்த 3 கிலோ, 2 கிலோக்களைக் கிராமப்பகுதி மக்களுக்குத் தான் தருகிறோம். டவுன் பஞ்சாயத்துக்களிலும், முக்கியமான நகரங்களிலும் ஆயிரம் ரூபாய்க்குமேல் வருமானம் உடையவர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆயிரம் ரூபாய்க்கு மேல் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ ஏன் தருகிறோம் என்றால், அதிகப்படியான காப்பி குடிக்க வேண்டிய அவசியத்தில் சர்க்கரையைப் பயன்படுத்த வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்படும் என்பதால் வருகின்ற விருந்தாளிகளைப் பார்த்து காப்பி குடிக்கிறீர்களா என்று கேட்க வேண்டிய அவசியம் இருப்பதாலும் தான் சொடுக்கிறோம். ஆனால் எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒப்புக் கொண்டால் 1,000 ரூபாய்க்கும் மேல் வருமானம் உடையவர்களுக்கு இந்த ரேஷனே கிடையாது என்று முடிவு கட்டி விட்டு, அதற்குக் கீழே இருப்பவர்களுக்குத்தான் ரேஷன் என்று வைக்கலாம் என்பதை எல்லா உறுப்பினர்களும் ஒப்புக் கொண்டால் அதை ஏற்றுக் கொள்ளலாம். ஆனால் இதனால்

1981 ஏப்ரல் 6] [டாக்டர். இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அவர்கள் இடர்ப்படுவார்கள், வெளியே வாங்க வேண்டிய அவசியம் அவர்களுக்கு ஏற்படும் என்பதால் யோசித்துச் செய்ய வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். கூடுமானவரையில் பங்கீட்டு முறையில் ஒதுக்கீட்டை அதிகப்படுத்தும் படியாகக் கேட்டிருக்கிறோம். 19,790 டன் என்பது 30,000 டன் என்ற அளவிற்கு வளருமேயானால் இந்தக் குறைபாடுகளை ஓரளவுக்கு நிவர்த்திக்க முடியும். அதை வற்புறுத்திக்கொண்டு வருகிறோம்.

திரு. இரா. கருப்பையா : நகரப் பஞ்சாயத்தையும் நகரத் தோடு சேர்ப்பது பற்றிக் கேட்டேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவரவர்களே, சென்னை நகரம், சென்னை நகரத்தை சுற்றியுள்ள பகுதிகள் என்று ஒரு இனத்திலே சேர்க்கிறோம். பெரு நகரங்கள், நகராட்சிப் பகுதிகள் எல்லாம் நகராட்சி என்று வருகிறது. டவுன் பஞ்சாயத்து என்பதில், நகரப் பஞ்சாயத்தாக இருக்கிற நகர நகரியத்தை நகரத்தோடு சேர்க்கிறோம், பஞ்சாயத்து நகரியத்தை பஞ்சாயத்தோடு சேர்க்கிறோம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, நம்முடைய அவையிலே வைக்கப்பட்ட அறிக்கையின்படி, மத்திய அரசு நம்முடைய மாநில அரசுக்கு ஒதுக்கீடு செய்து வருகின்ற அளவு குறைக்கப்படவில்லை என்று தெரிவிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆனால் இன்றைய தினம் சம்பள அடிப்படையில் ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவதால், 5 கிலோ வாங்கியவர்களுக்கு 3 கிலோதான் கிடைப்பதால் அவர்கள் மிகவும் சிரமப்படுகிறார்கள். 1975ஆம் ஆண்டு சம்பளத்தின் அடிப்படையில் முன்பு ரேஷன் கார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் இப்போது ஆறு ஆண்டுகளுக்குப் பிறகு அவர்களுடைய வருமானத்தில் கணிசமான உயர்வு ஏற்பட்டிருப்பது நமக்கெல்லாம் தெரியும். இப்பொழுது அந்த வருமான உயர்வின் அடிப்படையில், ரேஷன் கார்டுகளில் மாற்றம் செய்ய வேண்டுமென்று உதவி ஆணையாளர் (சிவில் சப்ளைஸ்) அலுவலகத்திற்குச் செல்லும்பொழுது சர்க்கார் அலுவலகங்களில் கொடுக்கப்படுகின்ற சம்பளச் சான்றிதழை ஏற்று கொள்கிறார்கள். ஆனால் அசோக் லேலண்ட், சிம்சன் போன்ற தனியார் கம்பெனிகள், தனியார் தொழிற்சாலைகள் ஆகியவற்றில் வேலை செய்யும் சாதாரணத் தொழிலாளர்கள்கூட ஆயிரம் ரூபாய் சம்பளம் பெறுகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. ஆனால், அவர்கள் கொடுக்கின்ற சான்றிதழ்கள் ஏற்கப்படுவதில்லை என்று சொல்கிறார்கள். அடிப்படைச் சம்பளம், பஞ்சப்படி ஆகியவற்றை மட்டும் ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். ஆனால் வீட்டு வாடகைப்படி, சிட்டி அலவன்ஸ், மாதாமாதம் பெறுகின்ற இன்சென்டிவ் போனஸ், ஆண்டு தோறும் பெறுகின்ற போனஸ் ஆகியவை கணக்கில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படுவதில்லை. ஆனால் வருமான வரி இலாக்கா

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

வினர் இதையெல்லாம் கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். மாநகராட்சியிலும்கூட தொழில் வரிக்குக்கூட இதை கணக்கில் எடுத்துக்கொள்கிறார்கள். எனவே, இதற்காக வேறு ஏதாவது உத்தரவு இட்டு, அந்த வருமானத்தை அப்படியே ஏற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்று—கிராஸ் இன்கம்மை ஏற்று கொள்ள வேண்டுமென்று அரசு உத்தரவிடுமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, 1976 ஆம் ஆண்டிலே அல்லது 1977 ஆம் ஆண்டிலே அவர்கள் குறிப்பிட்ட வருமானத்தை எழுதி, அதற்குப் பிறகு மாற்றாமல் இருக்கிறார்கள். அதை உடனே மாற்றி, இப்பொழுதுள்ள வருமானத்தை அவர்கள் குறிக்கலாம் என்று எடுத்துச் சொல்லி இருக்கிறோம். ஒரு குடும்பத்திலே 4, 5 பேர் இருந்தால், குடும்ப அட்டை என்பதால், அந்த 4, 5 பேருடைய வருமானத்தைச் சேர்த்து, கூட்டியும் தரலாம் என்று சொல்லியிருக்கிறோம்.

வருமானத்தை இப்படிதான் வைக்க வேண்டும் என்பதற்கு ஒரு பொது நியதி இருக்கிறது. ஸ்காலர்ஷிப் தருவதாக இருந்தாலும் வருமானத்தினுடைய அளவு எவ்வளவு என்று நிர்ணயிக்க ஒரு நியதி இருக்கிறது. மற்றவைகளுக்கெல்லாம் வருமானம் என்ன என்று கேட்கும்போது, அதை நிர்ணயிக்க ஒரு நியதி இருக்கிறது. அந்த விதிமுறைகளின் அடிப்படையிலேதான் இதற்கும் வருமான அடிப்படை கொடுக்கப்படுகிறதே தவிர, இதற்கென்று ஒரு தனி வருமான நியதிகளை வைத்து, மற்றவைகளுக்கு வேறு விதிமுறைகள் என்றில்லை. அவையெல்லாம் மாற்றப்படுமேயானால், இதற்கும் நாம் மாற்றலாம். ஆகவே, இதற்கு மட்டும் மாற்றி, ஒவ்வொரு துறைக்கும் ஒவ்வொரு விதமான வருமான விதிமுறைகளை வைக்க இயலாது. அடிப்படை வருமானம் எவ்வளவு என்பதை அறிந்துகொள்ள இருக்கிற விதிமுறைகள் என்னவோ, அதைத் கடைப்பிடித்து வருகிறோம்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, நான் வருமான அடிப்படையை இதற்கென்று தனியாக மாற்ற வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. வருமான வரி கணக்கிட எடுத்துக் கொள்வதைப் போல், நம்முடைய மாநகராட்சித் தொழில் வரி வசூலிக்கக் கணக்கிடுவதை போல இதற்கும் பொதுவாக இருக்க வேண்டுமென்றுதான் சொல்கிறோம். இதிலே மட்டும் தனிக்கவனம் செலுத்தி, அடிப்படைச் சம்பளம் பஞ்சப்படி மட்டும் எடுத்துக் கொள்கிறார்கள். அது கூடாது மற்றவைகளுக்கு பொதுவாக இருப்பதைப் போல் இதற்கு எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும்.

தனியார் நிறுவனங்களிலே, தொழிற்சாலைகளிலே வேலை செய்கின்றவர்கள், அந்நிறுவனங்கள் கொடுக்கும் சான்றிதழ்

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. து. புருஷோத்தமன்]

களைக் கொடுத்தால், அதை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை. அதை ஏற்றுக்கொள்ள அரசு ஆவன செய்ய வேண்டுமென்றுதான் முதலிலே கேட்டேன்.

அடுத்து, இப்பொழுது நம்முடைய அமைச்சர் அவர்கள் சொன்னார்கள், குடும்பத்திலே பலர் வேலை செய்தாலும், ஒட்டு மொத்தமாக அந்தக் குடும்பத்திலே வருகின்ற வருமானத்தை எடுத்து கொள்ள வேண்டுமென்று சொன்னார்கள். எனக்குக் கிடைத்த தகவல்படி அது தவறான தகவல். ஒரு குடும்பத்திலே ஆண், பெண் இருவரும் வேலை செய்தால், அதில் அதிகமாக வருமானம் பெறுகின்றவருடைய வருமானத்தைத் தான் எடுத்து கொள்கிறார்கள். மொத்தமாக, ஒரு குடும்பத்திலே வருகிற அத்தனை பேருடைய வருமானத்தை கணக்கிட வில்லையென்று எனக்கு உறுதியாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலையிருக்கிறது. அமைச்சர் அவர்கள் சொன்ன அந்த நிலையை நிச்சயமாகக் கடைப்பிடிக்கிற அளவுக்கு உத்தரவிடப்படுமா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, அந்த நிலை ஏற்படுத்த வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அதைக் கடைப்பிடிக்காவிட்டால், அதைக் கடைப்பிடிப்பதற்கான முயற்சிகளை நாம் மேற்கொள்ளலாம். குடும்ப அட்டை என்று ஒருவருக்கு மட்டும் நாம் தரவில்லை. குடும்பம் என்று சொல்லும்போது, அதிலே வருகின்ற 4, 5 பேருக்கும் சேர்த்துத்தான் அட்டை தருகிறோம். 4, 5 பேருக்கு ஒரு குடும்பக் காட்டு என்றால், அந்த 4, 5 பேருடைய வருமானத்தை எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்றுதான் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. அது எடுத்துக்கொள்ளப்படாமலிருக்குமேயானால், அதைப்பற்றி அரசு கவனித்து, தக்க நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு, வருமான வரியினர் என்ன வருமானம் என்று எந்த அடிப்படையில் கேட்கிறார்களோ, அல்லது, மாநகராட்சி மன்றம் என்ன வருமானம் என்று எந்த அடிப்படையில் கேட்கிறதோ, அதே அடிப்படையில், இதைக் கேட்பதற்கான முயற்சிகளை அரசு செய்யும். ஆக, என்ன நிலைமை என்பதை ஆராய்ந்து, வருமான வரியினர் வருமானத்தை நிர்ணயிக்க என்ன அடிப்படை என்பதை வைத்திருக்கிறார்களோ, அதை இதற்கும் வைத்துக்கொள்ள ஆட்சேபணை இல்லை என்பதைத் தெரிவித்துக் சொல்கிறேன்.

திரு. து. புருஷோத்தமன் : அரசு அலுவலர்களில் கொடுக்கிற சான்றிதழை ஏற்றுக் கொள்கிறார்கள். தனியார் அலுவலகங்களிலே கொடுக்கின்ற சான்றிதழை ஏற்றுக்கொள்ளவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : வருமான வரித்துறையினர் எப்படி எடுத்துக்கொள்கிறார்களோ, மாநகராட்சிமன்றம் எந்த விதியின் அடிப்படையிலே எடுத்துக்கொள்

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 8]

கிறதோ, அதே விதிமுறைகளின் அடிப்படையிலே, இதையும் எடுத்துக்கொள்ள அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது. அதைப் பற்றி விசாரித்து, ஆராய்ந்து, தக்க முடிவுகளை எடுக்கலாம் என்று நான் சொன்னேன்.

திரு. அ. ரகுமான்கான் : மன்றத்தினுடைய பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, அமைச்சரிடத்திலே நான் கவனப்படுத்த விரும்புவது, இன்றைக்கு நகர்ப்புறங்களிலே வாழக்கூடிய குறைந்த வருமானமுடையவர்கள், மிடில்கிளாஸ் என்று சொல்கிற, மத்திய குடும்பத்தினர், அதைப் போலவே, அப்பர் மிடில்கிளாஸ், மத்திய தர வகுப்பினருக்கு சற்று மேலே வருமானம் பெறக்கூடியவர்கள், இவர்களுக்கெல்லாம் சர்க்கரையிலே ரொம்ப தூரம் அக்கறை ஏற்பட்டிருக்கிறது. காரணம், குறைந்த வருமானம் இருக்கிற காரணத்தாலே, குடும்பத்திலே ஏராளமான உறுப்பினர்கள் இருக்கிறபொழுதும் கிடைக்க வேண்டிய சர்க்கரை கிடைக்காமல் போகிறது. ஏற்கனவே இருந்த விதிமுறைப்படி 5 கிலோ சர்க்கரை எல்லா குடும்பத்தினருக்கு கொடுத்து வந்ததை மாற்றி, இப்பொழுது வருமானத்தின் அடிப்படையிலே, ஆயிரம் ரூபாயும், அதற்கு மேலும் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 5 கிலோ சர்க்கரை என்றும், ரூ. 500-க்கு மேல் ரூ. 999 வரை வருமானம் வந்தால் அவர்களுக்கு 3 கிலோ சர்க்கரை என்றும், அதே போல், ரூ. 499 வரைக்கும் வருமானம் உள்ளவர்களுக்கு 2 கிலோ சர்க்கரை என்றும் குறைக்கப்பட்டிருப்பது மிகவும் வருத்தத்திற்குரியது. காரணம், இன்றைக்குச் சட்டமன்ற உறுப்பினராக இருப்பவர்களிலே பலபேர் வசதியானவர்கள் அல்ல. மாளிகைக்காரர்கள் மட்டும்தான் அரசியலிலே இருந்த நிலை மாறி, மண் குடிசையிலே உள்ளவர்கள்கூட சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக வருகின்ற இந்தக் கால கட்டத்திலே, அவர்களுடைய மாத வருமானம் ரூ. 750 தான். வேறு வழிகளில் வருமானமில்லாத சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் கூட இருக்கிறார்கள். வசதியான வருமானத்தைப் பெறுகின்ற வாய்ப்பில்லாத சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் இருக்கிறார்கள். ஆனால், சட்டமன்ற உறுப்பினர்களாக பொதுப் பணியிலே இருப்பவர்கள் வருகிறார்கள். அவர்களுக்கு மாத வருமானம் ரூ. 750 தான். நீங்கள் கொண்டு வந்திருக்கிற இந்த அடிப்படையைப் பார்த்தால், ரூ. 1,000-க்குக் கீழே வருமானம் கிடைக்கக்கூடியவர்களுக்கு 5 கிலோ சர்க்கரைக் கூடக் கிடைக்காது. 3 கிலோ சர்க்கரைதான் கிடைக்கிறது. அதை வைத்து சமாளிக்க முடியாது. அதைப் போல், நடுத்தர வகுப்பினர் நகரப்புறத்திலே ஏராளமாக இருக்கிறார்கள். ரூ. 800-க்குக் கீழே, ரூ. 500-க்குக் கீழே வருமானம் பெறுகிறவர்கள் இருக்கிறார்கள். அதே போல், ரூ. 300 ரூ. 400 வருமானம் பெறுகின்றவர்களுடைய குடும்பங்களிலே, அவர்கள் செய்யக்கூடிய காரியம் வருமானத்தைப் பெருக்குவதுதான். அதிகமான உறுப்பினர்கள் இருக்கின்ற சூழ்நிலையிலே அந்தக் குறைந்தபட்ச

1981 ஏப்ரல் 6]

[திரு. அ. ரகுமான்கான்]

வருமானத்தை வைத்துக்கொண்டு, ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே சர்க்கரை வாங்க இயலவில்லை. ஒப்பன் மார்க்கெட்டிலே சர்க்கரை விலை ரூ. 13, 12-ஆக இருக்கிறது. ரேஷன் கார்டுக்குக் கொடுக்கப்படும் சர்க்கரையின் விலை கூட உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகையினாலே, நான் அமைச்சருடைய கவனத்திற்குக் கொண்டு வந்து கேட்க விரும்புவதெல்லாம், குடும்ப அடிப்படையிலே உறுப்பினர்களுடைய கணக்கு அடிப்படையிலேதான் தரவேண்டும். தவறு இருந்தாலும் அதைப் போக்குவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டும், ஆகவே, வருமான அடிப்படையிலே சர்க்கரை கொடுக்கும் இந்தத் திட்டத்தை ரத்து செய்யும் உத்தேசம் சர்க்காருக்கு உண்டா?

[முற்பகல் 10-50]

ஒரு கருத்தை மட்டும் சொல்லி முடித்து விடுகிறேன். இன்றைக்கு—குறிப்பாக—குடிசையில் வாழ்பவர்கள், குறைந்த வருமானம் உள்ளவர்கள் ஆகியோர்க்கு எல்லாம் சர்க்கரையைக் காட்டிலும் அரிசிதான் மிகவும் அதிகமாகத் தேவைப்படுகிறது. ஆகவே, அவர்களுக்கு எல்லாம் அரிசி கொடுப்பதை அதிகப்படுத்தி, மிடில் கிளாஸ், அப்பர் மிடில் கிளாஸ் போன்றவர்களுக்குக் கொடுக்கப்படும் சர்க்கரை கோட்டாவை அதிகப்படுத்திக் கொடுக்கவும் அரசு முன்வருமா? அதைப்போலவே வருமான அடிப்படையில் இல்லாமல், குடும்ப உறுப்பினர்களின் அடிப்படையில் சர்க்கரை வழங்க அரசு முன்வருமா என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : தலைவர் அவர்களே, சென்ற சில பல ஆண்டுகளாக இங்கே சென்னையில் இருந்துவருகிற நிலைமை ஒரு குடும்ப அட்டைக்கு 5 கிலோ சர்க்கரை என்றும், மற்ற இடங்களில் ஒரு கிலோ என்றும் இருக்கிறது. மாண்புமிகு உறுப்பினர் கூறுவதுபோல், எல்லா இடங்களிலும் ஒரேமாதிரியாக இருக்க வேண்டும் என்று வைத்துக் கொண்டால் அத்தனை பேருக்கும் 5 கிலோ தரவேண்டும். அத்தனை பேருக்கும் 5 கிலோ தரவேண்டும் என்று சொன்னால் எனக்கு 90,000 டன் சர்க்கரை வழங்கப்படுமானால் செய்யலாம். ஏற்கனவே இருக்கின்ற நிலையில் கூடுதலாக நியாயம் செய்ய வேண்டும் என்கிற அடிப்படையில்தான் இந்த மாற்றங்களைச் செய்து இருக்கிறோம். இத்தகைய முறையில் நியாயம் செய்து இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் அடிமட்டத்தில் இருப்பவர்களுக்குச் சர்க்கரைக்குப் பதிலாக அரிசி கொடுக்க முடியுமா என்று கேட்டார்கள். அது சாத்தியமற்றதாக இருக்கிறது. அரிசிக்கும் சர்க்கரைக்கு உள்ள நிலைமை ஏற்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவேதான் முன்பு 30 கிலோ அரிசி கொடுக்கப்பட்டு வந்ததை,

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 ஏப்ரல் 6]

24 கிலோ அரிசி என்று குறைத்து இருக்கிறோம். உணவுக்கு வேலை திட்டத்திற்காக மத்திய அரசு ஒதுக்கி வந்த அரிசிக்குப் பதிலாக, எங்ளிடத்தில் அரிசி ஸ்டாக் இல்லாததால் பணம் கொடுத்து விடுகிறோம், அந்த மாநிலத்தில் உள்ள உணவுப் பொருள்களை வாங்கிக் கொடுத்து விடுங்கள் என்று சொல்லி இருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தத் திட்டத்தின் கீழும் அரிசி வராததால் இரண்டாவது கருத்தை நடைமுறைப்படுத்துவது சாத்தியமற்றது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

திரு. என். வி. என். சோமு : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : தற்போது பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர் அனுமதிக்க முடியாது.

திரு. என். வி. என். சோமு : தலைவர் அவர்களே,.....

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சில விதமுறைகளைக் கடைபிடிக்க வேண்டும். ஒரு ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு, இப்போது கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானமும் எடுத்து கொள்ளப்பட்டு விவாதத்தில் இருக்கிற நேரத்தில் 10.15 மணிக்கு வந்து விட்டு, உடனே ஒரு பிரச்சனையை அனுமதிக்கவேண்டும் என்று சொல்வது சரியல்ல. அமைதியாகப் பேரவையை நடத்துவதற்கு ஒத்துழைக்கவில்லை என்றால், நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டியிருக்கும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

(ஆ) பவானி சமுக்காளம் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்களது வேலை நிறுத்தம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் தி. கா. நல்லப்பன், எம். ஆறுமுகம் ஆகியோர் ஒரே பெருள் கூறித் கவன ஈர்ப்புத் தீர்மானம் கொடுத்துள்ளனர். அவர்களுள் ஒருவர் இதை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவருவார்.

திரு. தி. கா. நல்லப்பன் : தலைவரவர்களே, “பவானி யிலுள்ள சமுக்காளம் தயாரிக்கும் தொழிலாளர்கள் 1981 ஆம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் 27 ஆம் நாள் முதல் வேலை நிறுத்தம் செய்துவருவது குறித்த” அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நிகழ்வினை மாண்புமிகு தொழிலாளர் நலத்துறை அமைச்சரின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். இராகவானந்தம் : தலைவரவர்களே, பேரவை முன் கீழ்க்கண்ட அறிக்கை ஒன்றை வைக்கிறேன்.